

Prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul central), (jud. E. Pșenița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Pașinschi Natalia, reprezentată de avocatul Berezovschi Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată Pașinschi Alexandr împotriva Nataliei Pașinschi cu privire la modificarea domiciliului copiilor minori,

împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Pașinschi Natalia și menținută hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Edineț (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2019, Pașinschi Alexandr s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Pașinschi, intervenientul accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la modificarea domiciliului copiilor minori și transmiterea acestora la educația și întreținerea reclamantului.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, la 10 martie 2000, a încheiat și înregistrat căsătoria cu Pașinschi Natalia.

În rezultatul conviețuirii lor în comun, s-au născut patru copii: fiul XXXX, născut la XX, fiica XXXX, născută la XX, fiul XXXX, născut la XX și fiica XXXX, născută la XX.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 11 octombrie 2017 a fost desfăcută căsătoria între Pașinschi Alexandr și Pașinschi Natalia, iar prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul central) din 11 octombrie 2017 a fost confirmată

tranzacția de împăcare încheiată între reclamantul Pașinschi Alexandr și pârâta Pașinschi Natalia, prin care a fost stabilit domiciliul feciorului XXXX cu tatăl lui, iar ceilalți trei copii - fiicele XXXX și XXXX, cât și feciorul XXXX - cu mama lor, Pașinschi Natalia.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul central) din 10 decembrie 2018, a fost stabilit locul de trai al fiicei XXXX, cu tatăl ei Pașinschi Alexandr.

La 24 aprilie 2019, încălcând grosolan dreptul său de părinte și prevederile art. 1, alin. (4) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, contrar voinței reclamantului, pârâta a scos din țară copii minori comuni și anume pe feciorul XXXX și fiica XXXX, prin punctul de trecere Leușeni-Albița, stabilindu-se cu traiul în Franța, tănuind angajaților Poliției de Frontieră scopul traversării.

Reclamantul a mai indicat și faptul că, pârâta Pașinschi Natalia a scos cei doi copii mici din țară cu scopul de a se stabili permanent cu traiul în Republica Franceză, or. Paris, fapt care se confirmă prin discuțiile ținute între reclamant și pârâta printr-o rețea de socializare în lunile aprilie și septembrie 2019.

La cererea reclamantului, organul de urmărire penală a IP Edineț la 04 octombrie 2019 a pornit urmărirea penală în temeiul art. 207 Cod penal - scoaterea ilegală a copiilor din țară.

Potrivit anchetei sociale efectuată de către colaboratorii Direcției Asistența Socială și Protecția Familiei Edineț la 13 noiembrie 2019, reclamantul dispune de condiții locative bune pentru educația tuturor copiilor, inclusiv și celor scoși ilegal din țară de către pârâtă, circumstanțe care permit adresarea lui în judecată cu cererea respectivă.

În fața instanțelor naționale reclamantul Pașinschi Alexandr a solicitat transmiterea lui de la Pașinschi Natalia a copiilor minori – feciorului XXXX, născut la XX și fiicei XXXX, născută la XX, pentru educația, îngrijirea și întreținerea acestora.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Edineț (sediul central) a fost admisă acțiunea înaintată de Pașinschi Alexandr împotriva Nataliei Pașinschi cu privire la modificarea domiciliului copiilor minori.

A fost modificat locul de trai a copiilor minori Pașinschi Dmitri și Pașinschi XXXX de la mama Pașinschi Natalia la tata Pașinschi Alexandr.

Prin decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Pașinschi Natalia și menținută hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Edineț (sediul central).

Pentru a admite acțiunea reclamantului instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, Pașinschi Natalia împreună cu copii minori XXXX și XXXX, au plecat din țară cu scopul de a se stabili cu traiul peste hotarele țării, ca urmare pe cazul dat fiind pornită urmărirea penală în privința acesteia, ori Pașinschi Natalia a scos copii din țară fără a avea acordul celui alt părinte, adică i-a scos ilegal, contrar normelor legale stabilite de legislația națională. Astfel, în urma acțiunilor Nataliei

Pașinschi, reclamantul Pașinschi Alexandr precum și copiii acestuia XXXX și XXXX, au fost lipsiți de posibilitatea de a comunica cu frații lor, fapt prevăzut de art.65 alin. (1) Codul familiei, care prevede că, bunicii, frații și surorile copilului au dreptul să comunice cu acestea. Iar, ca urmare, copiilor rămași cu tatăl le-a fost îngrădit dreptul de a comunica cu frații lor, la rândul lui, tatălui i-a fost îngrădit dreptul de a comunica, de a întreține și de a participa la educarea copiilor săi.

În susținerea soluțiilor sale instanțele au mai reținut că prin discuțiile purtate cu Pașinschi Natalia printr-o rețea de socializare se constată cu certitudine caracterul permanent al stabilirii cu traiul în Franța, or pârâta personal a comunicat acest fapt, iar copiii scoși din Republica Moldova au fost înscriși de către Pașinschi Natalia la o grădiniță.

Totodată, la caz, reprezintă o importanță majoră o Ordonanță emisă la 23 aprilie 2020 de Curtea Judiciară din Paris, potrivit căreia deplasarea copiilor XXXX Pașinschi și XXXX Pașinschi în Republica Franceză este ilegală, fiind dispusă înapoierea imediată a copiilor în Republica Moldova, la locul lor obișnuit de reședință.

La 27 iulie 2020, Pașinschi Natalia, reprezentată de avocatul Berezovschi Adrian, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea.

Prin încheierea din 09 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Pașinschi Natalia, reprezentată de avocatul Berezovschi Adrian, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 04 iunie 2020, recepționată de avocatul recurenteii la 03 iulie 2020 (f.d. 157), iar recursul a fost declarat la 27 iulie 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În corespundere cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 al Codului de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Pașinschi Natalia, reprezentată de avocatul Berezovschi Adrian, întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia recurată și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că, temei pentru adresare în instanță cu o acțiune de modificare a domiciliului copiilor minori stabilit anterior printr-o hotărâre judecătorească, a servit faptul plecării recurente Pașinschi Natalia cu copii minori Pașinschi XXXX și XXXX peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul lui Pașinschi Alexandr. Acest fapt, în viziunea reclamantului, îi încalcă drepturile părintești de a educa copii, de a participa la dezvoltarea lor și de a comunica cu ei, iar ca urmare îl îndreptățește de a solicita pe cale judecătorească transmiterea copiilor pentru educație, îngrijire și întreținere.

Instanța de fond, considerând acțiunea întemeiată, a însușit și a acceptat motivarea reclamantului Pașinschi Alexandr, în fine concluzionând că, faptul aflării copiilor Pașinschi XXXX și XXXX cu mama lor peste hotarele țării încalcă dreptul celorlalți doi copii de a comunica cu frații lor, precum și dreptul tatălui de a-i întreține și educa.

În pofida criticilor înserate în apelul Nataliei Pașinschi, depus împotriva hotărârii primei instanțe, instanța de apel a decis respingerea apelului și menținerea soluției emise la caz, caracterizând acțiunile Nataliei Pașinschi drept ilegale și că aceste acțiuni ar încălca drepturile copiilor la comunicare și conviețuire. La fel, reținând hotărârea autorităților franceze cu privire la înapoierea copiilor Pașinschi XXXX și XXXX în Republica Moldova, la locul lor obișnuit de reședință, instanța de apel a constatat că, ar fi imposibilă executarea acesteia în situația în care domiciliul copiilor nu este stabilit cu tatăl lor.

Față de cele ce preced, instanța de recurs atestă că o atare soluție nu poate fi menținută, or ea rezultă din aprecierea arbitrară a probatoriului și din interpretarea

eronată a prevederilor legale cu privire la stabilirea domiciliului copiilor, transmiterea copiilor spre educare unui dintre părinți.

Astfel, potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 al aceluiași cod, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Colegiul lărgit evidențiază că, domiciliul copiilor minori copiilor Pașinschi XXXX și XXXX a fost anterior stabilit de instanța de judecată într-un alt proces, iar o nouă acțiune cu privire la schimbarea domiciliului copiilor poate fi depusă exclusiv în cazurile prevăzute de lege și dacă părintele-reclamant dovedește modificarea circumstanțelor care au stat la baza stabilirii domiciliului cu celălalt părinte. Această modificare trebuie să fie de natură esențială și să ducă la încălcarea drepturilor copiilor, iar acțiunile/inacțiunile care generează modificarea situației stabilite anterior să fie ilicite.

În corespundere cu art. 63 al Codului familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.).

Art. 64 al aceluiași cod (în redacția în vigoare la data relevantă speței) prevede expres că, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă. Părinții pot, din inițiativă proprie sau la recomandarea autorității tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului.

În cazul nerespectării hotărârii instanței judecătorești, la cererea părintelui care locuiește separat de copil, instanța judecătorească, ținând cont de interesele și opinia copilului, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate, poate decide transmiterea

copilului către acesta.

La acest capitol, se reiterează că prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul central) din 11 octombrie 2017 a fost omologată tranzacția de împăcare încheiată între Pașinschi Alexandr și Pașinschi Natalia, adică a fost confirmat acordul părinților la modul de trai al copiilor comuni, stabilind printre altele domiciliul fiicei XXXX, cât și feciorului XXXX - cu mama lor, Pașinschi Natalia.

Raportând normele legale aplicabile cauzei la speța dedusă justiției, Colegiul lărgit concluzionează că, Pașinschi Alexandr adresându-se în instanță cu o acțiune de modificare a domiciliului stabilit anterior, trebuia să prezinte probe indubitabile care ar dovedi că, drepturile și interesele supreme ale copiilor sunt într-un mod evident încălcate, indicând esența încălcării și probând caracterul ilicit al acțiunilor Nataliei Pașinschi întreprinse în privința copiilor comuni.

Totuși, la cererea de chemare în judecată Pașinschi Alexandr a anexat ordonanța OUP al IP Edineț din 04 octombrie 2019 cu privire la începerea urmăririi penale conform semnelor infracțiunii de scoatere ilegală a copiilor din țară și istoricul convorbirilor cu Pașinschi Natalia pe o rețea de socializare, care ar confirma intenția ultimei la stabilirea domiciliului său permanent în Republica Franceză. Instanța de recurs atestă că acest probatoriu a fost apreciat arbitrar în sprijinul admiterii acțiunii, or cele două înscrisuri nu sunt suficiente să răstoarne în mod rezonabil considerațiile instanței în procesul anterior cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori.

Cu privire la ordonanța OUP al IP Edineț din 04 octombrie 2019, se învederează că aceasta în nici o măsură nu stabilește careva fapte ilicite săvârșite de Pașinschi Natalia, or ea nu poate fi echivalată cu un act de dispoziție emis de organele procuraturii sau instanța de judecată, fiind valabil principiul prezumției nevinovăției. Reținerea acestei ordonanțe în susținerea săvârșirii faptelor ilicite în privința copiilor și ca urmare în calitate de temei de admitere a acțiunii este arbitrară.

În continuare, celălalt înscris care ar dovedi intenția Nataliei Pașinschi de a se stabili cu domiciliul în afara Republicii Moldova, la fel, nu poate fi reținut în sensul identificării vinovăției ultimei de comiterea unor fapte în detrimentul copiilor minori.

Potrivit art. 1 alin. (4) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în cazul în care minorul pleacă să se domicilieze în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor reprezentanți legali – consimțământul acestora, exprimat prin decizie a autorității tutelare.

În speță, este important de reținut că, la trecerea frontierei de stat copii minori au fost însoțiți de mama lor Pașinschi Natalia, care avea la dispoziție un act judecătoresc de stabilire a domiciliului acestor copii minori cu dânsa, iar din constatările înserate în acest act judecătoresc reiese în mod evident acordul lui Pașinschi Alexandr la stabilirea domiciliului copiilor cu mama lor.

Astfel, în urma interpretării eronate a condițiilor impuse de lege pentru traversarea frontierei de stat, instanțele ierarhic inferioare arbitrar au reținut probele, prezentate de către Pașinschi Alexandr, în susținerea caracterului ilicit al acțiunilor Nataliei Pașinschi în privința copiilor comuni.

Cât privește condițiile impuse de Codul familiei la exercitarea drepturilor părintești în cazul când părinții locuiesc separat, Colegiul lărgit învederează că, la caz, Pașinschi Natalia nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, de fapt un astfel de comportament al recurenteii nici nu a fost probat de Pașinschi Alexandr. Dimpotrivă, la cererea de chemare în judecată a fost anexat istoricul convorbirii cu recurenta care demonstrează că copii au modalitate efectivă de a socializa între ei, recurenta nu a împiedicat cumva această convorbire, se interesează de viața copiilor stabiliți cu domiciliul cu tatăl, invitându-i în vizită. În același context, din probele prezentate în susținerea acțiunii, nu se atestă careva acțiuni din partea Nataliei Pașinschi care ar încălca dreptul de comunicare a bunicilor, fraților și surorilor între ei.

Colegiul lărgit acceptă că, comportamentul părinților Pașinschi Alexandr și Pașinschi Natalia, manifestat prin separarea copiilor prin litigii de judecată, în raport cu copiii săi nu reprezintă relațiile model între mamă, tată și copii, fapt care nu poate fi negat. Însă, încălcarea drepturilor copiilor minor la educație, dezvoltare, comunicare între ei trebuie să fie evidentă, nu iluzorie și să nu fie rezultatul unei percepții subiective al unuia din părinți. La caz, pe parcursul dezbaterilor judiciare, nu a fost constatat că, părinții copiilor minori au întreprins careva măsuri însă le-a eșuat, fie din vina unuia din ei sau ambilor, și acest eșec încălcă în mod flagrant drepturile și libertățile copiilor minori comuni.

De altfel, nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la transmiterea copiilor celuilalt părinte, mai cu seamă în cazul în care anterior o instanță de judecată s-a expus cu privire la domiciliul copiilor, iar careva circumstanțe care ar răsturna aceste constatări nu au fost dovedite.

Prin efectul hotărârilor sale, instanțele ierarhic inferioare practic au desființat un act judecătoresc irevocabil cu privire la domiciliul copiilor, fără a constata careva situații noi care ar încălca drepturile copiilor consfințite de lege.

În ceea ce privește copia hotărârii emisă de autoritățile franceze, Colegiul lărgit fără a se expune asupra temeiniciei acesteia, menționează că aprecierea ei urma să fie făcută prisma temeiurilor legale invocate în susținerea prezentei acțiuni, în ansamblu cu celelalte probe din dosar și că acest înscris de sine stătător nu poate impune transmiterea copiilor aflate cu mama lor tatălui acestora. Or, autoritățile franceze au dispus înapoierea copiilor pe teritoriul Republicii Moldova, fără a influența într-o oarecare modalitate faptul domicilierei acestor copii cu mama sa.

Apreciind explicațiile participanților la proces făcute în ședințele de judecată în instanțele inferioare, constatările instanței de recurs expuse mai sus, prin prisma principiului asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului,

Colegiul lărgit conchide că respingerea acțiunii de modificare a domiciliului este în interesul copiilor minori.

În context, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate, cu privire la fondul cauzei civile.

Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz (a se vedea, *printre alte autorități*, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din 10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea 17 iulie 2014, § 156).

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată Colegiul lărgit reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții. Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Articolul 82 al Codului de procedură civilă prevede că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenta juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) copia de pe facturile de strictă evidentă, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c) listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Reținând că prin recursul depus Pașinschi Natalia a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistența juridică, însă, la materialele cauzei nu au fost anexate careva înscrisuri ce ar demonstra acest fapt, Colegiul lărgit va respinge cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Edineț (sediul central), cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Pașinschi Natalia, reprezentată de avocatul Berezovschi Adrian.

Se casează decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriai Edineț (sediul central) emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată Pașinschi Alexandr împotriva Nataliei Pașinschi cu privire la modificarea domiciliului copiilor minori și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată Pașinschi Alexandr împotriva Nataliei Pașinschi cu privire la modificarea domiciliului copiilor minori.

Se respinge cererea recurentei Pașinschi Natalia cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistența juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic